

PRAVILO

Franjevačkoga svjetovnog reda

PISMO ČETVORICE GENERALNIH MINISTARA FRANJEVAČKE OBITELJI

*Braći i sestrama Franjevačkoga svjetovnog reda
u povodu službene predaje Pravila
koje je za njih odobrila Sveta Stolica*

S radošću vam priopćujemo da je Sveta stolica apostolskim pismom *Seraphicus Patriarcha* (Serafski patrijarh), od 24. lipnja 1978., »sub anulo Piscatoris« (»pod pečatom Ribara«, tj. papinskim pečatom utisnutim u crveni vosak), odobrila obnovljeno Pravilo Franjevačkoga svjetovnog reda, koje dokida i zamjenjuje prethodno Pravilo pape Leona XIII.

Ovim nas je sjajnim darom zadužio papa Pavao VI. nedugo prije nego što je napustio ovaj svijet. On vas je ljubio. Doista, više je puta očitovao svoju ljubav prema Franjevačkome svjetovnom redu i uputio vam je nezaboravne riječi, kao na primjer u lipnju 1968. i 1971. godine, u povodu 750. obljetnice »Memoriale propositi«.

Dug je i naporan put bio prevaljen od 7. ožujka 1966., to jest od dana kad je Sveta kongregacija za redovnike dopustila da se započne s podanašnjenjem zakonodavstva Franjevačkoga svjetovnog reda.

Želimo istaknuti rad braće i bratstava, bilo kroz različite »oblike života« i »duhovne putove«, bilo kroz neumoran rad Predsjedništva Međunarodnoga vijeća od njegova ustanovljenja 1973. godine.

Taj je rad bio veoma važan u istraživanju putova Duha i nadasve uspješan kad je trebalo uočiti i naglasiti nazočnost i životnost franjevačke karizme u Božjem narodu u ovim našim danima.

Pravilo koje vam danas dajemo nije samo plod ovih napora. Crkva vam ga predaje kao *pravilo i život*.

Svoju pozornost usmjerite ponajprije na njegov evanđeoski sadržaj, prihvaćajući franjevačku poruku koju vam ono donosi i putokaz koji vam daje za život po svetom evanđelju.

Jedan od stožera željene obnove jest povratak na izvore, na duhovno iskustvo Franje Asiškoga i pokorničke braće i sestara koje je on nadahnjivao i vodio. Tu nakanu želi istaknuti i kao predgovor dodano »Pismo vjernicima« (prva redakcija), kao i stalno pozivanje na nauk i primjer sv. Franje.

Drugi stožer jest pozornost na Duha Svetoga u znakovima vremena.

Oslonjeni na ova dva stožera morate u djelo provoditi poziv Pravila na stvaralaštvo u suodgovornosti.

To će se stvaralaštvo u nekim slučajevima morati izraziti u obliku statutâ. Stoga se u br. 3 kao opće pravilo donosi: »A primjenu će urediti Generalne konstitucije i posebni statuti.«

Mi, franjevački generalni ministri sa svom svojom braćom, spremni smo i voljni pružiti vam svaku pomoć da zajedno s vama hodimo putovima Gospodnjim.

S ovim osjećajima čast nam je što obnovljeno Pravilo Franjevačkoga svjetovnog reda možemo predati Predsjedništvu Međunarodnoga vijeća Franjevačkoga svjetovnog reda i po njemu svim svjetovnim franjevcima. Neka ga prime kao pravilo i život.

U Rimu, 4. listopada 1978.

Fra Konstantin Koser
generalni ministar OFM

Fra Vital Bommarco
generalni ministar OFM Conv

Fra Paškal Rywalski
generalni ministar OFM Cap

Fra Roland Faley
generalni ministar TOR

Izvori:

Pismo četvorice generalnih ministara Franjevačke obitelji s talijanskog izvornika prevela Antica-Nada Čepulić prema: Regola,

Costituzioni generali, Rituale dell'Ordine Francescano Secolare, Roma, 2001., str. 9–11.

Apostolsko pismo »Seraphicus Patriarcha« s latinskoga prevela Antica-Nada Čepulić prema: *Acta Apostolicae Sedis* 70 [1978.], str. 454–455. Vaticanis: Typis polyglottis, 1978; a *Pravilo Pavla VI.* prema: *Acta OFM*, XCVII (1978), str. 364–369.

Prijevod *Pravila, Pismo četvorice generalnih ministara Franjevačke obitelji, Apostolsko pismo odobrenja Pravila Franjevačkoga svjetovnog reda* i *Pravilo Franjevačkoga svjetovnog reda* preuzeti su iz: *Franjevački izvori*, Vijeće franjevačkih zajednica Hrvatske i Bosne i Hercegovine, Sarajevo – Zagreb, 2012., str. 2011-2022.

APOSTOLSKO PISMO ODOBRENJA PRAVILA FRANJEVAČKOGA SVJETOVNOG REDA

Papa Pavao VI.

na trajni spomen

Serafski patrijarh sveti Franjo Asiški, tijekom svoga života i nakon dragocjene smrti, ne samo da je premnoge pridobio da služe Bogu u redovničkoj obitelji koju je osnovao, nego je također potaknuo velik broj laika da, koliko je to u svijetu moguće, uđu u njegove ustanove. I doista, da se poslužimo riječima Pija XI., našeg prethodnika, »čini se... da nije bilo nikoga, u kome su se slika i evanđeoski oblik života Krista Gospodina pokazali vjernijima i življima nego u Franji. Stoga je onaj koji je sebe nazivao *Glasnikom velikoga Kralja* s pravom bio nazvan *drugim Kristom*, jer se društvu svojih suvremenika i budućim naraštajima pokazao kao ponovno oživjeli Krist; to je razlog što on danas živi pred očima ljudi i što će i ubuduće uvijek živjeti« (Enciklika *Rite expiatis*, od 30. travnja 1926.; AAS, [18] 1926., str. 154). Zaista se radujemo što se »franjevačka karizma« još uvijek čuva na dobro Crkve i ljudske zajednice i u ovo doba, u kojem krivudaju tolika prilagođivanja nauka, promiču se tolika nagnuća koja odvajaju duše od Boga i višnjih stvari.

Hvalevrijednim dakle nastojanjem i zajedničkim radom četiri su se franjevačka reda kroz jedno desetljeće trudila izraditi novo Pravilo Trećega svjetovnog reda ili, kako se sada naziva, Franjevačkoga svjetovnog reda. To se naime pokazalo nužnim zbog promijenjenih prilika vremena i zbog toga što je Drugi vatikanski sveopći sabor izdao za to korisne propise i preporuke.

Stoga su nam ljubljani sinovi generalni ministri četiriju franjevačkih redova iznijeli molbu da odobrimo tako pripremljeno Pravilo. A mi smo, slijedeći primjere nekih svojih prethodnika, od kojih je posljednji bio Leon XIII., drage volje odlučili takvoj molbi udovoljiti. Kad je tome tako, uzdajući se u to da će oblik života što ga je propovijedao onaj divni čovjek iz Asiza nekim novim poticajem prekrasno procvasti i živjeti, i po zaključku Svete kongregacije za redovnike i svjetovne ustanove, koja je predstavljeni joj primjerak pomno proučila, nakon što smo sve pažljivo razmotrili, svojim sigurnim poznavanjem i svojom zreлом odlukom te po punini apostolske vlasti, snagom ovog Pisma, odobravamo i potvrđujemo Pravilo Franjevačkoga svjetovnog reda i pridajemo mu snagu apostolske uredbi, uz uvjet da se slaže s primjerkom koji se čuva u arhivu iste Svete kongregacije za redovnike i svjetovne ustanove, a čije su prve riječi »*Inter spirituales familias*«, a posljednje »*ad normam Constitutionum, petenda*«.

Ujedno ovim Pismom i svojom vlašću dokidamo prijašnje Pravilo Trećega franjevačkog svjetovnog reda, kako se nazivao. Najposlije određujemo da ovo

Pismo ostane na snazi i da svoje učinke sada i ubuduće u potpunosti postigne; bez obzira na bilo što ovome protivno.

Dano u Rimu, kod Svetog Petra, s pečatom Ribara, dana 24. lipnja 1978. godine, šesnaeste našega pontifikata.

POBUDNICA SVETOGA FRANJE BRAĆI I SESTRAMA OD POKORE (1PVJ)¹

O onima koji čine pokoru

¹U ime Gospodnje! Svi koji Gospodina ljube *iz svega srca, iz sve duše i razuma, iz sve snage* (usp. Mk 12,30) i koji ljube bližnje svoje kao sebe same, ²a mrze svoja tijela s manama i grijesima, ³i primaju Tijelo i Krv Gospodina našega Isusa Krista, ⁴i donose *plodove dostojne pokore*² (usp. Lk 3,8):

⁵O, kako su blaženi i blagoslovljeni oni i one, dok to čine i u tome ustraju, ⁶jer *počivat će na njima duh Gospodnji* (usp. Iz 11,2) i *kod njih će načiniti sjenicu i nastaniti se* (usp. Iv 14,23); ⁷sinovi su Oca nebeskoga (usp. Mt 5,45) čija djela čine, i zaručnici su, *braća i majke* (usp. Mt 12,50) Gospodina našega Isusa Krista.

⁸Zaručnici smo, kad se vjerna duša po Duhu Svetomu sjedinjuje s Gospodinom našim Isusom Kristom; ⁹braća smo njegova, kad vršimo *volju Oca koji je na nebesima* (usp. Mt 12,50). ¹⁰Majke, kad ga nosimo u svome srcu i tijelu (usp. 1 Kor 6,20) po božanskoj lju-

¹ Ovaj naslov ne pripada 1PVj nego je sastavljen na temelju 2PVj. Stvarni naslov, koji nalazimo u jedinom rukopisu *Prvog pisma vjernicima*, je sljedeći: »Ovo su riječi života i spasenja. Ako ih netko bude čitao i izvršio, naći će život i primit će spasenje od Gospodina«. Odmah nakon toga slijedi *O onima koji čine pokoru*.

² Jasno se naznačuje kome je pismo upućeno, a premda se spominje pokora, u prvom je planu duh evanđelja: jasne su aluzije na bitna mjesta iz svih četiriju evanđelja!

bavi i čistoj i iskrenoj savjesti (usp. 1 Tim 3,9), rađamo ga svetim djelom, koje mora svijetliti drugima za primjer (usp. Mt 5,16).

¹¹O, kako je slavno imati sveta i velika Oca na nebesima! ¹²O, kako je sveto i utješno imati tako lijepa i divna zaručnika! ¹³O, kako je sveto i kako milo imati tako dobrostiva, ponizna, miroljubiva, slatka, ljubljena i nadasve poželjna brata i sina: Gospodina našega Isusa Krista, koji život [svoj] položi za ovce svoje (usp. Iv 10,15) i pomoli se Ocu govoreći: ¹⁴*Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu (Iv 17,11), koje si mi dao u svijetu; tvoji bijahu, a ti ih meni dade (Iv 17,6).* ¹⁵*I riječi koje si mi dao njima predadoh i oni ih primiše i uistinu povjerovaše da sam od tebe izišao i spoznaše da si me ti poslao (usp. Iv 17,8).* ¹⁶*Molim za njih, a ne za svijet (usp. Iv 17,9).* ¹⁷*Blagoslovi i posveti ih (Iv 17,17) i za njih posvećujem samog sebe (Iv 17,19).* ¹⁸*Ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene (Iv 17, 20), da budu posvećeni u jedno (usp. Iv 17,23) kao mi (Iv 17,11).* ¹⁹*I hoću, Oče, gdje sam ja da i oni budu sa mnom, da gledaju moju slavu (Iv 17,24) u tvome kraljevstvu (Mt 20,21). Amen.*

O onima koji ne čine pokoru

¹A svi oni i one koji ne čine pokore ²i ne primaju Tijela i Krvi Gospodina našega Isusa Krista ³i čine opaćine i grijeha, i koji slijede zlu požudu i zle žudnje svoga tijela, ⁴a ne opslužuju što su obećali Gospodinu, ⁵i tjelesno robuju svijetu putenim željama, svjetovnim brigama i poslovima ovoga svijeta, ⁶zavedeni od đavla čiji su sinovi i čija djela čine (usp. Iv 8,41), ⁷slijepci su

jer ne vide svjetlo istinito, Gospodina našega Isusa Krista. ⁸Nemaju duhovne mudrosti jer nemaju Sina Božjega, koji je istinita Mudrost Očeva.³ ⁹O njima se veli: *Mudrost je njihova ishlapila* (Ps 106,27) i *Prokleti koji odstupaju od zapovijedi tvojih* (Ps 118,21). ¹⁰Vide, a ne znaju, znaju, a čine zlo i sami svjesno upropaštavaju svoje duše.

¹¹Gledajte, slijepci, prevareni od neprijatelja svojih: tijela, svijeta i đavla, kako je tijelu slatko grijehiti, a gorko Bogu služiti, ¹²kako svi poroci i grijesi iz srca čovječjega izlaze i nastaju, kako Gospodin kaže u evanđelju (usp. Mk 7,21). ¹³I ništa nemate ni na ovom svijetu ni u budućem. ¹⁴I mislite da ćete dugo posjedovati ispraznosti ovoga svijeta, ali ste se prevarili, jer doći će dan i sat o kojima ne mislite, ne poznajete ih i ne shvaćate: tijelo slabi, smrt se približava i tako se umire gorkom smrću. ¹⁵A gdje god, kad god i kako god umire čovjek u smrtnom grijehu bez pokore i zadovoljštine, ako može dati zadovoljštinu, a ne daje, đavao grabi dušu njegovu iz njegova tijela uz takvu tjeskobu i muku, koje ne može znati nitko osim tko iskusi. ¹⁶I svi talenti, moć, *znanje i mudrost* (usp. 2 Ljet 1,12) koje su mislili da imaju oduzet će se od njih (usp. Lk 8,18; Mk 4,25). ¹⁷A rođacima i prijateljima ostavljaju svoje imanje, oni ga uzeše, podijeliše i poslije rekoše: Prokleta bila duša njegova, jer nam je mogao više dati i steći nego što je stekao. ¹⁸Tijelo izjedaju crvi, i tako upropastiše tijelo i dušu u ovom

³ Oni koji ne čine pokoru, prema Franjinu uvidu, ne krše tek nešto iz zakona nego ustvari odbacuju Boga i njegovu mudrost, to jest Isusa Krista.

kratkom životu i otići će u pakao gdje će se mučiti bez prestanka (usp. Lk 16,24).

¹⁹U ljubavi koja je Bog (usp. 1 Iv 4,16) molimo sve one do kojih dođe ovo pismo da ove mirisave riječi Gospodina našega Isusa Krista prime dobrohotno s božanskom ljubavlju. ²⁰A oni koji ne znaju čitati neka ih često daju čitati; ²¹i neka ih do svršetka čuvaju uza se pri svetome radu, jer one *su duh i život* (Iv 6,64). ²²A oni koji to ne budu činili morat će *dati račun na Dan sudnji* (usp. Mt 12,36) *pred sudištem* Gospodina našega Isusa Krista (usp. Rim 14,10).

PRVO POGLAVLJE

**FRANJEVAČKI SVJETOVNI RED
(OFS)⁴**

⁴ Zove se također Franjevačko svjetovno bratstvo ili Franjevački treći red. Službena kratica je OFS.

1. Među duhovnim obiteljima koje je Duh Sveti podigao u Crkvi⁵ Franjevačka obitelj okuplja sve one članove Božjeg naroda, laike, redovnike i svećenike, koji se osjećaju pozvanima slijediti Krista stopama sv. Franje Asiškog.⁶

Oni žele na različite načine i u različitim oblicima, ali u uzajamnom životnom zajedništvu, karizmu zajedničkog serafskog oca učiniti nazočnom u životu i poslanju Crkve.⁷

2. U krilu navedene obitelji svoje osobito mjesto zauzima Franjevački svjetovni red, koji se oblikuje kao organsko jedinstvo svih katoličkih bratstava, rasprostranjenih po cijelom svijetu, i otvorenih svakoj skupini vjernika, u kojima se braća i sestre, od Duha potaknuti da postignu savršenstvo ljubavi u svome svjetovnom staležu, po zavjetovanju obvezuju da će živjeti evanđelje poput svetoga Franje i pomoću ovog Pravila koje je Crkva potvrdila.⁸

3. Ovo Pravilo, nakon *Memoriale propositi* (1221.) i nakon pravila koja su odobrili vrhovni svećenici Nikola IV. i Leon XIII., prilagođuje Franjevački svjetovni red potrebama i očekivanjima svete Crkve u promijenjenim prilikama vremena. Za njegovo tumačenje nadležna je Sveta stolica, a primjenu će urediti Generalne konstitucije i posebni statuti.

⁵ *Lumen gentium*, 43.

⁶ Pio XII., 1. srpnja 1956., *Govor trećoredecima*, I.

⁷ *Apostolicam actuositatem*, 4,8.

⁸ ZKP, kan. 702,1 [314].

DRUGO POGLAVLJE

OBLIK ŽIVOTA

4. Pravilo i život svjetovnih franjevaca jest ovo: opsluživati evanđelje Gospodina našega Isusa Krista slijedeći primjer sv. Franje Asiškog, koji je Krista učinio nadahniteljem i središtem svoga života u odnosu prema Bogu i ljudima (1Čel 18,115). Krist, dar Očeve ljubavi, jest put k Ocu, jest istina, u koju nas uvodi Duh Sveti, jest život, koji je sam došao dati u izobilju (usp. Iv 3,16; 10,10; 14,6).

Svjetovni franjevci neka osim toga nastoje često čitati evanđelje, prelazeći iz evanđelja u život i iz života u evanđelje.⁹

5. Svjetovni franjevci neka dakle traže živu i djelatnu Kristovu osobu u braći, u Svetom pismu, u Crkvi i u liturgijskim činima. Vjera sv. Franje, koji je često govorio ove riječi: »Od samoga svevišnjeg Sina Božjega ništa ne vidim na tjelesni način u ovom svijetu osim Njegovoga presvetog Tijela i Krvi« (usp. Opor 10), neka za njih bude nadahnuće i put njihova euharistijskog života.

6. Suukopani i suoskršli s Kristom u krštenju, koje ih čini živim udovima Crkve, i s njom još tješnje povezani po zavjetovanju, neka postanu svjedoci i oruđe njezina poslanja među ljudima, navješćujući Krista životom i riječima.

Nadahnuti od sv. Franje i s njime pozvani obnavljati Crkvu, neka gorljivo nastoje živjeti u punom zajedništvu s papom, s biskupima i sa svećenicima, njegu-

⁹ *Apostolicam actuositatem*, 30,8.

jući otvoren i povjerljiv dijalog apostolske plodnosti i bogatstva.¹⁰

7. Kao »braća i sestre od pokore«¹¹, zbog svojeg poziva, pokretani snažnom silom evanđelja, neka svoj način razmišljanja i djelovanja suoblikuju s Kristovim, pomoću potpune i savršene unutarne promjene, koju samo evanđelje označuje riječju »obraćenje«, a koje se, zbog ljudske slabosti, mora svakodnevno usavršavati.¹²

Na ovom putu obnove sakrament pomirenja povlašteni je znak Očeva milosrđa i izvor milosti.¹³

8. Kao što je Isus bio istinski Očev klanjatelj, tako neka od molitve i razmatranja načine dušu svog postojanja i djelovanja.¹⁴

Neka sudjeluju u sakramentalnom životu Crkve, osobito u euharistiji, i neka se pridruže liturgijskoj molitvi u jednom od oblika predloženih od Crkve, tako obnavljajući otajstva Kristova života.

9. Djevicu Mariju, poniznu službenicu Gospodnju, raspoloživu za njegovu riječ i za sve njegove poticaje, Franjo je obasipao neizrecivom ljubavlju i prozvao ju zaštitnicom i odvjetnicom svoje obitelji (2Čel 198). Svjetovni franjevci neka joj posvjedoče svoju žarku

¹⁰ Pavao VI., 19. svibnja 1971., *Govor trećoredcima*, III.

¹¹ *Memoriale propositi*.

¹² *Lumen gentium*, 8; *Unitatis redintegratio*, 4; *Paenitemini*, Preamb.

¹³ *Presbyterorum ordinis*, 18,2.

¹⁴ *Apostolicam actuositatem*, 4,1–3.

ljubav nasljedovanjem njezine potpune raspoloživosti duha i u izlivanju sabrane i pouzdane molitve.¹⁵

10. Sjedinjujući se s otkupiteljskom poslušnosti Isusa, koji je svoju volju položio u Očeve ruke, neka vjerno ispunjavaju dužnosti vlastite staležu svakog pojedinca u različitim životnim okolnostima¹⁶ i neka slijede siromašnog i raspetog Krista, priznavajući ga također i u poteškoćama i progonima.¹⁷

11. Pouzdavajući se u Oca, Krist je za sebe i svoju Majku odabrao siromašan i ponizan život (2PVj 5) premda je pažljivo i dobrohotno vrednovao stvorene stvari; tako neka svjetovni franjevci čuvaju ispravan odnos prema odvajanju i korištenju zemaljskih dobara, pojednostavnjujući svoje materijalne zahtjeve; neka nadalje budu svjesni da su, prema evanđelju, upravitelji dobara primljenih na dobro djece Božje.

Tako neka, u duhu »Blaženstava«, nastoje očistiti srce od svake težnje i pohlepe za posjedovanjem i gospodovanjem, kao »stranci i pridošlice« na putu u Očev dom.¹⁸

12. Kao svjedoci budućih dobara i dužni, zbog zvanja koje su prigrlili, stjecati čistoću srca, neka se tako oslobode za ljubav prema Bogu i braći (Opom XVI, 2PVj 69).

¹⁵ *Lumen gentium*, 67; *Apostolicam actuositatem*, 4,10.

¹⁶ *Lumen gentium*, 41.

¹⁷ *Lumen gentium*, 42,2.

¹⁸ Rim 8,17; Heb 11,13; *Lumen gentium*, 7,4.

13. Kao što Otac u svakom čovjeku vidi lik svoga Sina, prvorođenca među mnogom braćom (Rim 8,29), tako neka svjetovni franjevci sve ljude prihvaćaju poniznom i prijaznom dušom kao dar Gospodnji (2Čel 85; 2PVj 26; NPr VII,15) i sliku Kristovu. Osjećaj bratstva činit će ih radosnima i spremnima izjednačavati se sa svim ljudima, osobito s najmanjima, za koje će nastojati stvoriti životne uvjete dostojne stvorenja koja je Krist otkupio (NPr IX,3; Mt 25,40).

14. Pozvani, zajedno sa svim ljudima dobre volje, izgrađivati bratskiji i evađeoskiji svijet, da bi se ostvarilo kraljevstvo Božje, a svjesni da svatko »tko slijedi Krista, savršenog čovjeka, i sam postaje više čovjek«, neka stručno izvršavaju svoje dužnosti u kršćanskom duhu služenja.¹⁹

15. Neka svjedočanstvom svoga humanog života, a također i hrabrim pothvatima, bilo pojedinačnim bilo zajedničkim, sudjeluju u promicanju pravde, osobito na području javnoga života, preuzimajući na sebe stvarne obveze koje su u skladu s njihovom vjerom.²⁰

16. Rad neka smatraju darom kao i sudjelovanjem u stvaranju, otkupljenju i posluživanju ljudske zajednice.²¹

¹⁹ *Lumen gentium*, 31; *Gaudium et spes*, 93.

²⁰ *Apostolicam actuositatem*, 14.

²¹ *Gaudium et spes*, 67,2; NPr VII,4; PPr V,2.

17. U obitelji neka žive franjevački duh mira te vjernosti i poštivanja života, nastojeći od toga učiniti znak svijeta koji je već obnovljen u Kristu.²²

Neka osobito supružnici, živeći ženidbene milosti, u svijetu svjedoče Kristovu ljubav prema njegovoj Crkvi. Neka jednostavnim i otvorenim kršćanskim odgojem i pozorni na poziv svakog pojedinca radosno sa svojom djecom kroče svojim ljudskim i duhovnim putem.²³

18. Osim toga neka imaju poštovanja prema drugim stvorenjima, živima i neživima, koja »nose pečat Svevišnjega« (1Cel 80; PjSu 4), i neka nastoje prijeći iz napasti zloporabe u franjevačko poimanje sveopćeg bratstva.

19. Kao nositelji mira i svjesni da taj mir treba neprestano graditi, neka traže putove jedinstva i bratske sloge, kroz dijalog, pouzdavajući se u nazočnost božanske klice koja je u čovjeku kao i u preobražajnu moć ljubavi i praštanja.²⁴

Kao glasnici savršenog veselja neka nastoje u svim okolnostima drugima donositi radost i nadu (Opom XXI; NPr VII,17).

Ucijepljeni u Kristovo uskrsnuće, koje daje pravi smisao sestri smrti, neka vedro iščekuju konačni susret s Ocem.²⁵

²² *Pravilo Leona XIII.*, II,8.

²³ *Lumen gentium*, 41,5; *Apostolicam actuositatem*, 30,2.3.

²⁴ *Pravilo Leona XIII.* II,9; LegTd 14,58.

²⁵ *Gaudium et spes*, 78,1-2.

TREĆE POGLAVLJE

ŽIVOT U BRATSTVU

20. Franjevački svjetovni red dijeli se u bratstva različitih razina: mjesna, područna, nacionalna i međunarodno, koja pojedinačno u Crkvi imaju vlastitu moralnu osobnost.²⁶ A ova bratstva različitih razina međusobno se usklađuju i povezuju po propisima ovog Pravila i Konstitucija.

21. Na različitim razinama svako bratstvo animiraju i vode vijeće i ministar (predsjednik), koje izabiru zavjetovani članovi po Konstitucijama.²⁷

Njihovo služenje, koje je privremeno, služba je spremnog i pripravnog duha i odgovornosti u odnosu na pojedince i skupine.

Bratstva se iznutra različito uređuju, po propisima Konstitucija, prema različitim potrebama svojih članova i područja, pod vodstvom vlastitoga vijeća.

22. Mjesno bratstvo mora biti kanonski osnovano, i tako postaje osnovnom stanicom cijeloga Reda i vidljivim znakom Crkve koja je zajednica ljubavi. Ono pak mora biti povlašteno mjesto za razvijanje osjećaja crkvenosti i franjevačkog zvanja, kao i za poticanje apostolskog života njegovih članova.²⁸

²⁶ ZKP, kan. 687 [309].

²⁷ ZKP, kan. 697 [309].

²⁸ Pio XII., 1. srpnja 1956., *Govor trećoredcima*, III.

23. Molbe za pripuštanje u Franjevački svjetovni red podnose se mjesnom bratstvu, čije vijeće odlučuje o primanju nove braće.²⁹

Uključivanje se ostvaruje kroz vrijeme uvođenja, kroz vrijeme početne formacije od barem godinu dana i zavjetovanjem Pravila.³⁰ Na ovaj postupni put obvezano je također cijelo bratstvo i u svom načinu života. Što se tiče životne dobi za polaganje zavjeta i razlikovnog franjevačkog znaka (1Čel 22), neka se svatko ravna po statutima.

Zavjetovanje je po svojoj naravi trajna obveza.³¹

Članovi koji se nalaze u osobitim teškoćama mogu o svojim problemima s vijećem raspravljati u bratskom dijalogu. Povlačenje ili konačni otpust iz Reda, ako je baš nužan, u djelokrugu je vijeća bratstva po propisima Konstitucija.³²

24. Da bi se jačalo zajedništvo među članovima, neka vijeće ustanovi redovita okupljanja i česte susrete, također i s drugim franjevačkim skupinama, osobito s mladima, birajući što prikladnija sredstva za rast u franjevačkom i crkvenom životu, potičući svakoga na život bratstva.³³ To zajedništvo neka se na-

²⁹ ZKP, kan. 694 [307].

³⁰ *Memoriale propositi*, 29–30.

³¹ *Memoriale propositi*, 31.

³² ZKP, kan. 696 [308].

³³ ZKP, kan. 697 [309].

stavi s pokojnom braćom prikazivanjem molitava za njihove duše.³⁴

25. Što se tiče troškova potrebnih bilo za život bratstva bilo za bogoštovna djela, djela apostolata i karitativna djela, sva braća i sestre neka daju doprinos primjeren svojim mogućnostima. A mjesna bratstva neka se pobrinu za sudjelovanje u troškovima vijeća bratstava više razine.³⁵

26. Kao konkretni znak zajedništva i suodgovornosti vijeća različitih razina zatražit će, po Konstitucijama, od viših poglavara četiriju franjevačkih redovničkih obitelji, s kojima je svjetovno bratstvo stoljećima bilo povezano, sposobne i spremne redovnike za duhovnu asistenciju.

Da bi se jačali vjernost karizmi i opsluživanje Pravila i da bi se zadobila što veća pomoć u životu bratstva, neka se ministar ili predsjednik, u dogovoru sa svojim vijećem, brine da se u određenim vremenskim razmacima zatraži pastoralni pohod od viših redovničkih poglavara³⁶ kao i bratski pohod od onih koji su na višoj razini za to nadležni, po propisima Konstitucija.

»I tko god bude ovo opsluživao, neka na nebu bude napunjen blagoslovom svevišnjeg Oca, a na zemlji neka bude napunjen blagoslovom njegovog ljubljenog Sina s presvetim Duhom Tješiteljem...« (Blagoslov sv. Franje iz Oporuke).

³⁴ *Memoriale propositi*, 23.

³⁵ *Memoriale propositi*, 20.

³⁶ *Pravilo Nikole IV.*, poglavlje 16.

